

[Handelsministeren.]

særlige kvalifikationer, hvilket navnlig vil være af betydning, når deres arbejde skal benyttes uden for landets grænser.

I øvrigt skal jeg blot bemærke, at forslaget ikke har opretholdt bestemmelsen i den gældende næringslov, hvorefter der til de af translatører og tolke afgivne erklæringer til brug i retslige forhold vedrørende de under deres virksomhed henhørende forretninger er knyttet offentlig troværdighed. Når bestemmelsen er udeladt, ligger deri alene, at den ikke harmonerer med domstolens adgang til fri bevisbedømmelse og den omstændighed, at retsplejeloven indeholder bestemmelser om anvendelse af translatører og tolke i retsforhold. Det må anses for naturligt, at bestemmelserne findes i retsplejeloven og ikke i en lovgivning om translatører.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til de enkelte forslag, vil jeg gerne anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal for det høje ting fremsætte *forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1964 til 31. marts 1965.*

I lighed med i fjor fremsættes tillægsbevillingsforslaget på et så sent tidspunkt, at det ikke skulle være nødvendigt, at der stilles ændringsforslag. Det er min opfattelse, at denne fremgangsmåde sidste år virkede stort set tilfredsstillende, og at man opnåede det tilsigtede formål, nemlig en formindskelse af folketingets og finansudvalgets arbejde, således at forslaget kunne vedtages på omtrent samme tid som i tidligere år.

Tillægsbevillingsforslaget har siden 1960-61 været udarbejdet på den måde, at der i princippet ikke søges tillægsbevilling til bekræftelse af visse rene reguleringer, f. eks. merindtægt af afgifter, forhøjelser af tjenestemandslønninger og merudgifter til lovbundne tilskud. Endvidere har man udeladt mindre overskridelser på en række kalkulatoriske konti samt besparelser på driftsparagrafferne.

På tillægsbevillingsforslaget for 1964-65 er der med finansudvalgets tilslutning sket en yderligere begrænsning af antallet af tilfælde, hvor tillægsbevilling søges.

For det første har man i år undladt at medtage den almindelige pristalsregulering m. v. af lønninger for ikke-tjenestemænd, svarende til hidtidig praksis for løn til tjenestemænd.

For det andet optages heller ikke på tillægsbevillingsforslaget de merudgifter på medhjælpskonti, der er en følge af, at tjenstemandsansat personale udnytter en bestående adgang til at overgå til overenskomstansættelse. Man har jo allerede gennem nogle år ikke taget den besparelse med på tillægsbevillingsforslaget, som staten herved har opnået på bevillingen til tjenestemandsløn.

Endelig har man i år heller ikke på tillægsbevillingsforslaget opført merudgifter ved besættelse af nye stillinger oprettet ved normeringsloven for 1964-65.

Disse ændringer har medført, at det i år i modsætning til tidligere ikke har været nødvendigt at søge tillægsbevilling på en lang række lønnings- og medhjælpskonti.

Den udvikling, tillægsbevillingsloven har gennemgået i de senere år, har haft til følge, at loven efterhånden er blevet renset for en betydelig mængde stof vedrørende almindelig regulering af lønninger og sociale ydelser, indtægtsskøn o. lign. — alt sammen ting, som der ikke knytter sig bevillingsmæssig interesse til, idet det alene drejer sig om registrering af en opfyldelse af lovgivningens krav eller af virkningerne af for længst trufne dispositioner.

Denne begrænsning af tillægsbevillingslovens område har betydet en lettelse af folketingets og finansudvalgets arbejde. På den anden side må det erkendes, at nogle af de forhold, der udelades af tillægsbevillingsloven, er reguleringer af udgifter og indtægter, der er af væsentlig betydning for den samlede statsfinansielle stilling, og at tillægsbevillingsloven derfor ikke sammen med finansloven vil give et dækkende billede af denne stilling.

Efter de aftaler, der er truffet mellem finansudvalget og finansministeriet, vil man fra og med finansåret 1966-67 gå over til en ændret opstilling af finansloven og tillægsbevillingsloven. Det såkaldte rammebevillingssystem vil blive indført på finanslovsforslaget for 1966-67 — et cirkulære herom vil snart blive udsendt — og i tilslutning hertil vil tillægsbevillingsloven for 1966-

[Finansministeren.]

67 blive søgt gjort fuldstændig, således at altså også samtlige reguleringer af den lige nævnte art optages på tillægsbevillingsforslaget.

Umiddelbart kan det måske se ud, som om der er en modsætning mellem de bestræbelser, der er udfoldet i de senere år i retning af at fjerne alle reguleringsposter fra tillægsbevillingsforslaget, og tanken om i 1966-67 at gøre tillægsbevillingsforslaget fuldstændigt. I virkeligheden er der imidlertid den bedste overensstemmelse, idet forudsætningen for tilbagevenden til den fuldstændige tillægsbevillingslov er, at der ved opstillingen af tillægsbevillingsforslaget skelnes mellem reguleringer og forslag, der er udtryk for en ny disposition i forhold til finansloven.

Da finansloven med de i tillægsbevillingsforslaget indeholdte korrektioner som nævnt ikke giver tilstrækkelig oplysning om den statsfinansielle stilling i det netop afsluttede finansår, skal jeg søge at give hovedtrækkene heraf.

Der foreligger endnu ikke endelige regnskabstal for statens samlede udgifter og indtægter, men i forbindelse med de finanspolitiske drøftelser i februar og marts blev der fremlagt skøn, der findes optrykt som bilag til afgiftsudvalgets betænkning og i den økonomiske årsoversigt. Det blev heri anslået, at statens driftsindtægter i 1964-65 ville blive ca. 12,5 milliarder kr. Det er ca. 350 mill. kr. mere end anført på finansloven. Ganske vist anslås de direkte skatter at have givet noget mindre indtægt end påregnet, men indtægten af forbrugsskatterne har været over 400 mill. kr. større — navnlig som følge af øget omsætning af beskattede varer. Hovedparten af disse forskydninger er ikke optaget på tillægsbevillingsforslaget, idet der overvejende er tale om almindelige reguleringer.

Udgifterne på drifts- og anlægsbudgettet var på finansloven for 1964-65 opført med knap 11,6 milliarder kr., men blev i de omtalte skøn anslået til ca. 11,3 milliarder kr. eller ca. 300 mill. kr. mindre, til trods for at der på finansloven ikke var regnet med merudgifter på ca. 125 mill. kr. til efterslæbsbetaling for januar kvartal 1965. Der har således været tale om ikke uvæsentlige besparelser, der efter de foreliggende oplys-

ninger vedrører både anlægsudgifter, driftsudgifter og statsvirksomhedernes indtægter. Hverken lønreguleringerne eller besparelserne er i større omfang taget med i det nu fremsatte tillægsbevillingsforslag.

Overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet blev herefter anslået til ca. 1,2 milliarder kr., og med en anslået nettoudgift på kapitalbudgettet på ca. 200 mill. kr. skønnede man, at kasseoverskuddet ville blive godt 1 milliard kr. eller ca. 800 mill. kr. mere end opført på finansloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Frode Jakobsen.

Anden næstformand (Thestrup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Frode Jakobsen.

Anden næstformand (Thestrup): Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Næstformand Robert Sørensen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udvidelse af kontorbygning for Verdenssundhedsorganisationen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 4643).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Udvalget har siden anden behandling holdt 2 møder og herunder